

jeg endnu kun berøre hans Udtalelser om Jagforeningerne og deres Organisation. Det undrer mig ikke, at den høitærede Minister har det Syn eller den Oplysning — saaledes maa det maasse være mig tilladt at udtrykke mig — om de bestaaende Jagforeninger, og i det hele taget om de praktiske Arbejderforhold, som han har, naar han ikke har bedre Vejledere, end han maasse har paa Pressens Omraade, nemlig Højrebladene, eller en saadan Vejleder som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, thi gennem denne Vejledning skal han sandelig ikke blive ret klar over Arbejderbevægelsen. Den ærede Minister tillod sig at udtale — og det sagde ogsaa det ærede Medlem for Storebeddinge — at Jagforeningerne jo desværre være politiske, og det var netop det, de ikke skulde være. Naar man nu skulde til at danne Mesterforeninger, skulde de være frivillige og uden Tvang, og det skulde være saadanne Foreninger, som man uden Hensyn til politiske Anskuelser kunde blive Medlem af, saa at Medlemmerne kunde arbejde sammen til Fordel for deres Stands Interesser og andet, som vedrørte deres faglige Sager i det hele taget. Jeg tror, at jeg har tidligere haft Lejlighed til her i Tinget at udtale mig mod disse Anskuelser om Jagforeningerne. Jeg erindrer det dog ikke ganske bestemt, og jeg vil da nu her sige det, og jeg haaber, at den ærede Minister vil tro mig og ikke alene blidt hen tro paa dem, som udtale sig om denne Sag, uden at de have noget Kendskab til den, thi jeg staar med et Kendskab til Jagforeningerne, som ingen anden i denne Sal er i Besiddelse af, naar jeg uindtager min Meningsfælle, og jeg er i Stand til at belægge mine Udtalelser med Bevijer i saa Henseende. Jeg erklærer da herved, at Jagforeningerne, som de ere, ere ikke politiske Foreninger og have ikke en eneste Paragraf i deres Love, som hindrer en Mand, af en hvilken som helst politisk Anskuelse, i at blive Medlem af dem. Det har netop været Jagforeningernes Stilling og Opgave at indrette sig saaledes, at enhver uden Hensyn til politisk Anskuelse kan blive Medlem af dem og derigennem varetage sine faglige Interesser. Men det, som ganske vist er umuligt for Jagforeningerne — og det haaber jeg ikke, at den ærede Minister ser noget ondt i — og hvad de absolut ikke kunne finde sig i, er, at have de Menneſter inden for deres Omraade, som i sin Tid af den ærede Ministers Parti bleve betegnede som Hædermænd, nemlig Strubebrækkerne. Disse kunne ikke tales i dem. Men vi have jo adskillige andre Organisationer uden for Arbejdernes Rækker, som have gjort netop affurat det samme paa

dette Omraade, som vi gøre. Jeg henviſer her særlig til Bøgernes Organisation. De ville sandelig ikke taale eller anse den som god Kammerat, som bryder ud af Rækkerne; det er der Bevijer for, som ikke ligge ret langt tilbage. Vi have ogsaa Bevijer derfor paa Musikernes Omraade, som man sandelig ikke kan bestynde for at være af samme politiske Anskuelse som Arbejderne. Og saaledes kunde jeg blive ved paa en Mængde Omraader. Med andre Ord, den Anskuelse, at man, naar man vil være i en faglig Forening til Varetagelse af de faglige Interesser, da maa være en god Kammerat, breder sig mere og mere og bliver mere og mere erkendt for at være en rigtig, sund, fornuftig og naturlig Anskuelse. De, som ikke ville være det, men ved enhver Lejlighed bryde ud af Rækkerne og svigte, naar Kampen skal foregaa paa et eller andet Omraade og ikke har kunnet bilægges, de høre ikke hjemme i de faglige Organisationer, de ville ødelægge dem, som ville være med til at kæmpe for Aagernes Interesser. Derfor tror jeg, at hvis Mestrene skulde til at danne Organisationer, vilde de ikke gøre noget som helst forkert ved at efterligne de Dannelser, som Arbejderne ved et ihærdigt Arbejde have bestræbt sig for at danne paa deres Omraade; tværtimod tror jeg, at det vilde være heldigt. Og naar man her har tilladt sig at udtale — jeg tror, det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, jeg kan berøre det med det samme — at det var ganske naturligt set fra mit Standpunkt, at jeg var en Modstander af Mesterorganisationer, saa er det ingenlunde Tilfældet. Derjom det ærede Medlem vilde gøre sig den Ulejlighed at læse mit Foredrag igennem, vil han sikkert ikke finde noget udtalt i den Retning, at jeg skulde stille mig fjendtlig over for Mesterorganisationer, tværtimod! Jeg ser det som et Gode, at Arbejdsgiverne organisere sig i deres Kredse, ligesom Arbejderne i deres, fordi jeg betragter det som heldigt, om Repræsentationer for de forskellige Interesser kunde komme til at forhandle uafhængig af dem, som netop i Øjeblikket føre Kampen paa det faglige Omraade. Deri ligger Fordelen. Derfor have Arbejdernes Jagforeninger deres Fællesrepræsentation, de have deres Forretningsudvalg, og de have Mænd i dette Forretningsudvalg, som altid, naar der er Tale om Stridigheder paa Jagets Omraade, melde sig hos Mestrene med Anmodning om at maatte tale paa Arbejdernes Vegne i dette Stridsspørgsmaal og søge at bilægge det. Men Arbejdsgiverne have næsten altid indtil den allernyeste Tid vist dem tilbage og